

נקודות של אור

דיבורים מאירים שזכינו לטמוע מפי כ"ק מרן רבינו שליט"א בטיעור חומטו רט"י ליל טייטי פרטת ראה תטפ"א

מה ייצא מילדים הגדלים בצילן של 'קדוש מעונה'?

כולנו מכירים את הסיפור על שתי המשפחות בארצות הברית שוויתרו על מקור הפרנסה שלהם למען שמירת השבת. זו היתה מסירות נפש של ממש באותם ימים, כי ויתור על מקום העבודה היה ממש גזירת רעב על המשפחה - ובכל זאת, האבות של שתי המשפחות הסכימו להתפטר שוב ושוב - העיקר שלא לבוא לעבודה ביום השבת.

והנה פלא, כאשר גדלו הילדים בשתי המשפחות של מוסרי הנפש, התברר שבעוד הילדים מהמשפחה הראשונה גדלו לתפארת, וצמחו להיות עובדי השם, הרי שהילדים מהמשפחה השניה נטשו את דרך התורה ופרקו עול...

שתי משפחות, עוברות את אותן ניסיונות, את אותן קשיים, את אותן מעברים - והתוצאה שונה!?

אמר רבי משה פיינשטיין, אמרה ידועה: ההבדל בין שתי המשפחות היה באופן שבו הגיב האבא כאשר קיבל שוב את מכתב הפיטורין. האבא במשפחה הראשונה היה חוזר לביתו, אוסף את כל הילדים לסלון ומכריז באושר: אשרינו שזכינו לקיים את רצון השם! מכתב הפיטורין היה הופך לתעודת גבורה, האבא היה משדר לילדיו שוויתור בשביל השבת היא זכות!

והילדים כמוכן הבינו - שהיהדות היא משהו טוב, משהו ששווה להקריב עבורו...

אבל במשפחה השנייה? כאשר היה בא מכתב הפיטורין, היה מוכרז יום אבל, האבא היה נאנח בעצב, ומפטר מתחת לשפם: אז שוב ויתרנו בשביל השבת, השם לא רוצה שנעבוד? אז לא...

והאנחה היתה שוברת את כל בני המשפחה...

אמרו הילדים לעצמם: אבא, נעבאך, סבל מהיהדות. אנחנו - כבר לא נסבול יותר...

כך הסביר רבי משה פיינשטיין את ההבדל בתוצאות השונות.

אבל האמת היא שאנחנו עומדים בפני המבחן הזה פעמים רבות בעצמנו...

הטיוול התפספס. השידוך ירד מהפרק. פוטרת מהעבודה. השכן הרחיב בלי רשות. קיבלת קנס...

כשאתה חוזר לביתך, מה אתה אומר? מה אתה משדר לילדים שלך?

ישנם אנשים שעושים פרצוף של 'קדוש מעונה'. הם חלילה לא חושבים שזה לא משמים, ברור, הם מאמינים שהכול מאיתנו יתברך! אבל נו, טוב, מה לעשות, אויש, אוף, לא רוצה - לא צריך.

אם אנחנו בוחרים להסתובב ממורמרים, אנו משפיעים את המירמור הזה לכל המשפחה, מפיצים אנרגיה שלילית בכל הבית, והילדים קונים את זה במזומן, הם מבינים שיש דברים רעים בעולם, ואוף, ומה לעשות, ואויש...

ילדים הגדלים באווירה כזו, איך אתה רוצה שיתחנכו לחפש את השם ואת קרבתו?

אבל, יש אבא שחוזר לביתו לאחר בשורה כזו, אוסף את כל הילדים לסלון, מביא קרטיבים ואומר לילדים: השם רוצה שלא ניסע בסוף לטיול! השם בוחר בשבילנו מסלול אחר! השם רוצה שנעבור לעבודה אחרת - אז זה הכי טוב לנו! בואו יחד נפצה ב"רקידה ה'!"!

האווירה החיובית שאדם כזה מכניס לביתו נחקק בעצמותיהם של הילדים, הילדים האלה יגדלו לחפש את ה'כי אם לשמוע את דבר השם'!

אז בפעם הבאה, בידנו הבחירה...

*

האם מותר לנסוע עם חברת תחבורה שאיננה?

הרבי אמר: הדרך היחידה להגיע לרגיעות, לשמחה ולשלווה אמיתית היא על ידי האמונה שמסלול החיים שאני עובר הוא מה שהבורא התווה עבורי!

הדרך היחידה להגיע ל'ישיבתם ב'טח', לישיבה בוטחת וחסרת חרדה, היא על ידי הידיעה ש'אשר ה' אלוֹקֵיכֶם מְנַחֵל אֶתְכֶם', שהשם הוא זה שבוחר בעבורי את הדרך הזו!

למה זה גורם לי לרגיעות?

כי הסיבה לכל הדאגות והחרדות והעצבות בעולם היא העובדה שלא הולך לי כמו שרציתי, אני בדרך הלא נכונה, אני אבוד, פישלתי.

אבל אדם המאמין שהבורא מתווה עבורו את הדרך, יודע: גם מה שהולך לפי התוכנית שלי וגם מה שמשתבש - הכול הם חלק מהדרך הנכונה! אני בדרך הנכונה שהבורא בחר לי!

ועוד דבר מרוויחים על ידי האמונה הזו:

נניח והטיול המושקע שתכננו ירד לטמיון. אם אנו בוחרים להתעצבן ולכעוס - אנו קונים לעצמנו עשרות שונאים: מהיום, כך אנחנו מבטיחים לעצמנו, אין יותר לנסוע בחברת התחבורה הזו! ואיש המקצוע הזה - אסור להתעסק איתו! והצימר הזה - ישלם את המחיר! ורשימת האויבים הולכת ומתארכת...

אבל, אם אנו בוחרים בדרך של האמונה, אם אנו בוחרים להבין שהטיול המפושל - הוא חלק בלתי נפרד מהדרך שהבורא מוליך אותי - אז למה שאתעצבן על כל העולם...

מה שיוצא, שחסכתי לעצמי רשימת שונאים...

ועל זה אומר הפסוק: 'יְשִׁבְתֶּם בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר ה' אֱלֹהֵיכֶם מְנַחֵל אֶתְכֶם - וְהִנִּיחַ לְכֶם מִכָּל אֹיְבֵיכֶם מִסָּבִיב - וַיִּשְׁבְּתֶם בְּטַח'!

ברגע שאנו יודעים שהבורא הוא זה שמנחיל לנו את מסלול החיים - אין לנו יותר אויבים...

*

זהירות! מסלול נזחות לפניך!

ר' אשר היה אומר: ישנם שני מסלולי חיים, וכל אחד בוחר לעצמו את הדרך.

יש אנשים של 'נוחות', זוהי המטרה שהם מציבים לעצמם. הם רוצים חיים קלים, מלאי פינוק, סיפוק, נחת והקלה.
יש אנשים של 'רצון השם', המטרה שלהם היא לעשות את מה שהבורא רוצה, ולהסכים למה שהוא עושה איתנו.
ולכאורה, מי אינו רוצה נוחות? כולנו מעדיפים חיי נוחות ושלווה, ואין בכך שום בעיה.
אז היכן כן נמדד ההבדל?

כששני המטרות מתנגשות. כשרצון השם הוא הפוך מהנוחות שלי. כשאני רציתי 'איקס' - והבורא בחר בשבילי 'זואי'.

אם המטרה שלנו היא נוחות - אנו נכנסים למסלול הפקרות או למסלול ייאוש, מכבים מנועים או מגבירים אותם על טורבו ולא משנה מה עומד בדרך...

אבל אם המטרה שלנו היא רצון השם - זו ההזדמנות שלנו לתת הכנעה!

*

זו המציאות: השם קורא רק למי שהוא אוהב!

השם נותן בפנינו ברכה וקללה. לכולנו יש את שני הסוגים הללו. ברכות - דברים טובים, הצלחות והישגים. קללות - פספוסים, כישלונות, אובדן.

הטבע שלנו מושך אותנו כמובן לגאווה אישית, ולכן אנחנו חושבים ש-הברכות הם הישגים פרטיים שלנו, וכל הכבוד לנו, ואנחנו מוצלחים ואין עלינו בעולם, ואילו בשעה של 'קללה' חלילה - אנו נשברים, חשים שנדפקנו, מרגישים כאילו מענישים אותנו.

אבל, אומר השפת אמת, האמת היא הפוכה! האמת היא, וכך עלינו להיות, ש-הברכה היא מתנה מהבורא, היא לא הישג פרטי שלנו ואל לנו להתגאות בזה! ואילו בשעת ה'קללה' חלילה עלינו לדעת שזה לא עונש אלא תזכורת! תזכורת שקצת שכחנו, קצת התבלבלנו וקצת סרנו מן הדרך...

ה'קללה', התוכחה ואפילו המכות שאנו חווים, אינם עונש או סימן ששונאים אותנו, הפוך! אומר השפת אמת, את אשר יאהב השם יוכיח! מהתוכחה הזו, מהתזכורות האלה אתה יכול לראות עד כמה השם רוצה שתחזור אליו, עד כמה אתה חשוב לו ועד כמה הוא אוהב אותך!!!

*

אל תשכח, אתה עוד תשתמש בסולם הזה!

כשאנחנו משתמשים בסולם, עולים ל'בוידעם' או יורדים למרתף, אנו בודקים את שלבי הסולם לראות אם הם יציבים ונותרים על כנם. למה? פשוט, כי אנחנו רוצים לחזור לקרקע הבטוחה...

האם יש אדם נורמלי בכל העולם שבדרך למרתף הוא מפרק את שלבי הסולם שבו הוא ירד? אין דבר כזה.

מביא האור לשמים' בשם הרבי ר' אלימלך: החיים שלנו הם כמו הליכה על סולם, לכולנו יש עליות, לכולנו יש נפילות, גם רוחניות וגם גשמיות. ככה נבראנו, 'זהחיות רצוא ושוב' - אי אפשר להישאר על מקום אחד כל הזמן...

אומר הרבי ר' אלימלך: יהודי יקר, אתה נמצא בירידה? אתה מרגיש שנפלת בנפילה חזקה? אל תשכח, אתה באמצע המסלול! הבורא הוא זה שהוריד אותך למטה - והוא גם יחזיר אותך למעלה בעזרת השם!

אז למה לך להישבר? למה לך לפרק את הסולם? אם אתה נשבר מפילה - אתה בעצם מפרק את שלבי הסולם!
תהיה חכם - ואל תניח לטבע שלך לשבור אותך!!!
תאמין בבורא ובדרך שהוא מוביל אותך - ותאמין שהעלייה בוא תבוא!

*

אל תחפש לצאת נקי!

ר' אשר אומר: כשאדם הראשון חטא אכל מעץ הדעת, בא אליו הקדוש ברוך הוא ושאל: האם אכלת מן העץ אשר הוריתי לך שלא לאכול ממנו?
מה השיב אדם הראשון? אדם הראשון התחמק מאחריות, הוא אמר: האשה אשר נתת עמדי - היא נתנה לי מן העץ!
אני לא אשם, יש כאן אישה - והיא אשמה!
אומר ר' אשר: אם רק היה אדם הראשון עומד מול הבורא ולא מתחמק מלקיחת אחריות, לא מתחמק מלהכיר בטבע שלו, שהוא אכן מסוגל ליפול, אם הוא היה אומר "כן, הטאתי ואכלתי" במקום למצוא את האשמה - היה החטא בא על תיקונו - והעולם היה נעשה מתוקן!
אפילו אם האדם נופל, אפילו אם הוא חוטא, אם הוא מסוגל להכיר במצבו ולהודות 'חטאתי' - הוא יתקן את פגמו!
דוד המלך, כאשר בא אליו נתן הנביא והוכיח אותו כאשר בא אל בת שבע, דוד לא התחמק, הוא קם על רגליו ואמר: הטאתי להשם!
אומר ר' אשר - דוד המלך זכה לתקן את חטא אדם הראשון, כי הוא הודה בחטאו! כי הוא לא התחמק! כי הוא לא חיפש לצאת נקי!

*

שעת ביקור בעולם הבא שלך...

השבת, כידוע, היא מעין עולם הבא.

אמר הרבי: אתה רוצה לדעת כיצד ייראה ה'עולם הבא' שלך? תסתכל על השבת שלך, איך היא מתנהלת...
יש אנשים המנצלים את יום השבת להשלים שעות שינה שהתפססו להם במהלך השבוע, אז בעולם הבא יתנו להם מיטה נוחה, והם יישנו ויישנו ויישנו...
יש אנשים המנצלים את יום השבת שבו אין טרדות של פרנסה ושל עיסוקים אחרים - לבקש את דבר השם, לאגור כוחות נפש ולקבל געדאנק לכל השבוע. אנשים כאלה יזכו לקבל את הגעדאנק האמיתי בעולם הבא...

*

ברכת מזל טוב שלוחה בזאת קדם עטרת ראשינו הרועה הנאמן

כ"ק מרן אדונינו מורינו ורבינו שליט"א

לרגל שמחת נישואי נכדתו - בת בנו הרה"צ ר' ישכר בעריש שליט"א

*

הוצאות עלון זה נודכו לברכת מזל טוב על השמחה הטריויה במעונו של הרה"ח ר' מנחם מנדל פייג הי"ו בהולדת בנו בטעטרו"פ

יו"ל ע"י מערכת 'נקודות של אור' ספינקא. ניתן לזכות להשתתף בהוצאות ההדפסה וזכויות ההתחזקות.